

XIV.

B e t æ n k n i n g

over

Udkast til Lov om Udgifterne ved hjemsendte Fattiges med Fleres Transport.

(Afgiben af Landstingets Udvalg den 21de Januar 1867).

Naar det i Motiverne til det forelagte Lovudkast hedder, at Ministeriet i Erkjendelse af den Trang, der er til at erholde de i Lovudkastet omhandlede Forhold ordnede paa en hensigtsmæssigere Maade, har udarbejdet Lovudkastet, da deler Udvalget Erkjendelsen af, at denne Trang er tilstede, saavel med Hensyn til Hjemsendelsesmaaden, som til Afholdelsen eller Fordelingen af de med Hjemsendelsen forbundne Udgifter.

De hidtil bestaaende Regler for Hjemsendelsesmaaden, hvad enten de ere begrundede i Lovbestemmelser eller have uddannet sig ved Praxis, lide navnlig ved den Omstændighed, at Hjemsendelsen saavel tilføds med Bevogtning, som tilvogns, derved hyppig skeer ad Omveie, eller, som det kaldes, fra Sogn til Sogn, og hvad værre er, fra Sognekoged til Sognekoged, hvorved Veilængden bethdelig forøges, unyttig Rjorsel og Vandring forarsages, og Udgifterne bethdelig forhøies. Kun aldeles forbigaaende berører det forelagte Lovudkast imidlertid Hjemsendelsesmaaden, idet det derom kun hedder, at Forsendelse med Jernbane eller tilsvøes altid skal bruges, hvor den efter Omstændighederne lader sig anvende. Ved anden Hjemsendelse illands vilde saaledes efter Lovudkastet Befordringen som Amtsreise fremdeles vedblive, men det er netop derved, at den Befordringsmaade danner sig, som almindelig kaldes „fra Sogn til Sogn“, en Befordrings-

maade, der saa udeelt har Stemningen imod sig, at Udvalget formeentlig ikke behøver nærmere at fremhæve de dermed forbundne Ulemper. Kun ved directe gennemgaaende Forsendelse saavidt muligt ved Hjælp af de bestaaende Befordringsmidler, Damp- og Seilskibe, Jernbaner, Dag- og Fragtvogne, og, hvor saadanne ikke kunne have, ved leiet Befordring, troer Udvalget, at en tidsvarende, men ogsaa tillige en tids- og pengebesparende Forsendelsesmaade kan opnaaes. Bistnok har allerede paa sine Steder, i Erkjendelsen af det Rigtige heri, den sidstnævnte Forsendelsesmaade dannet sig i Praxis ved Overenskomster og paa anden Maade; men dette kan dog kun omfatte snævrere Kredse, og afhænger desuden af de locale Bestyrelfers Sands for at ordne Saadant paa hensigtsmæssig Maade. Udvalget har derfor troet, at en lovbestemt Ordning af Forsendelsesmaaden ved Fattiges med Fleres Hjemsendelse i Overensstemmelse med det ovenfor Udtalte vilde være ønskelig, og at denne Ordning muligt udtømmende kunde optages i det forelagte Udkast. Foraauidt der hos Nogen kunde opstaae den Betænkning, at Sværfskættelsen af denne Foranstaltning kunde verede Communerne Vanskeligheder ved længere navnlig udenamts Hjemsendelser, da kan dette maaffee stundom blive Tilfældet, indtil Forholdet gennem Praxis har ordnet sig; men dette vil formeentlig efterhaanden skee. For imidlertid, naar ikke anden